

opusdei.org

Prelaadi kiri (1. oktoober 2018)

Opus Dei rajamise 90. aastapäeval kutsub prelaat meid Jumala ande meenutama ja Teda tänama

01.10.2018

Mu armsad: hoidku Jumal mu poegi ja tütreid!

Homme täitub 90 aastat 1928. aasta 2. oktoobrist: „Sel päeval rajas Jumal oma Töö, äratas Opus Dei“ (*Isiklikud märkmed*, nr 306), kirjutas püha Josemaría veidi aega hiljem. Rõõm

millega seda aastapäeva tähistame on samal ajal tänutegu Jumalale, mis rikastab pidevalt Tema Kirikut andide ja karismadega. „Tänage Issandat, sest Tema on hea, sest Tema heldus kestab igavesti!“ (Ps 118:1) Meie Isa ees avanes tohutu vaatepilt: aidata kaasa kogu maailma lepitamisele Jumalaga, professionaalse töö ja teiste igapäevaelu olukordade läbi.

Mõelgem Jumala esmasusele: Tema ongi see, kes *rajas oma Töö* ning viib seda tänase päevani edasi. Nagu kogu Kirikus saavad tõeks Evangeeliumi sõnad: „Nõnda on Jumala riik: nagu inimene viskab seemne maa peale ning heidab magama ja ärkab üles öösel ja päeval, ning seeme tärkab ja loob pea, nõnda et inimene ei tea, kuidas. Maa kannab vilja iseenesest, esmalt orast, seejärel päid, seejärel täit nisutera pea sees“ (Mk 4:26-28). Püha Josemaría täitis selles oma osa:

intensiivse palve, otsustava sisemise võitluse ning väsimatu apostelliku ettevõtlikkusega. Kõigest olenemata oli ta alati veendunud, et kogu see tugevus, mis paneb teda hingi teenima, tuleb Jumalalt: „Täna sind, Issand, et hoolitsesid selle eest, et mõistaksin silmnähtaval viisil, et kõik on sinu: lilled ja viljad, puud ja lehed ning see selge vesi, mis saab viib igavesse ellu voolavaks allikaks, *Gatias tibi, Deus!*“ (*Vesteldes Issandaga*, nr 308). Jumala armu esmasus on ühtviisi reaalne kogu kristlikus elus, meist igaühe elus.

Lisaks mõeldes Jumala annile, uuendame oma tänu selle eest, et ta on tahtnud meiega arvestada, tehes meist oma kaastöölised (vrd 2Kor 6:1), meie väiksusest hoolimata. Vahel võib meile tunduda, et me roll Jumala plaanis on tähtsusetu: kuigi ta võtab meie vabadust tõsiselt ning tõe poolest arvestab meiega. Mõtelgem sellele poisile, kes selle

vähese, mis tal oli – viis leiba ja kaks kala – andis Jeesuse kätte: sellest suuremeelsuse žestist andis Kristus paljudele süüa (vrd Jh 6:1-13). Jumal loodab ka meie igapäevasele ustavale teenimisele, mis koosneb väikestest asjadest, mis saavad Tema armust suuremaks. Sel viisil pühendame oma suurima jõu sellele, et otsida Teda meie töös, et teenida meid ümbritsevaid inimesi, proovides nende eest hoolitseda ning armastada nagu Tema neid armastab, et tuua tuhandel erineval viisil maailma valgus ja soojus, mille Tema on me südameisse pannud. Kõik see on meie kui väikeste laste kaasaaitamine, mis on meie Jumal-Isale vajalik imetegude korda saatmiseks hingedes.

Peatselt algab sinod noortest, usust ja kutsumuse äratundmisest.

Palvetagem selle eest, paludes valgust ja tõuget, et Kristuse sõnum jõuaks veel täna paljude noorteni

ning et nad otsustaksid suuremeelselt talle järgneda neid erinevaid teid pidi, mis Kirikus olemas on. Selle kirikliku sündmuse toimumisaja lähedus Opus Dei aastapäevaga võib aidata meil näha me endi kutsumust uues valguses, just nimelt noore ja armunud südamega. Meie Asutaja ei kaotanud kunagi seda hingenoorust. Ta pidi taluma vastuseisu ning kannatusi, ent sellest hoolimata jäi ta alati hingelt nooreks oma armastuses Issanda vastu. Ta näitas meile oma elujõulisuse saladust järgmiselt: „Palvetades altari jalamil Jumala ees, *kes on mu nooruse rõõm*, (Ps 43:4) siis tunnen end väga noorena. Ma tean, et ma ei hakka end iial vanaks pidama, sest kui ma jään truuks Jumalale, elustab armastus mind pidevalt – minu noorus uueneb kui kotkal (vrd Ps 103:5)“ (*Jumala sõbrad*, nr 31). Kui jääme ühendatuks Issandaga, oleme alati noored ning Ta jätkab Opus Dei tegemist, mis on

alti vana ja alati noor, erinevais
paigus, kultuurides ja aegades.

Inimelu jaoks on 90 aastat palju; kuid
Opus Dei jaoks on seda kindlasti
vähe. Oleme alles alguses: see peab
meile meenutama seda andi, mille
oleme saanud, ning seda kaunist
ülesannet, mille Kristus on me
kätte andnud.

Ärge unustage mind oma palvega
saata ja eelkõige saatkem neil päevil
Püha Isa, et minna kõik koos Maarja
kaudu Jeesuse juurde.

Teid armastusega õnnistades,

teie Isa

Rooma, 1. oktoober 2018

et-ee/article/prelaadi-kiri-1-
oktoober-2018/ (16.04.2025)